

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Монтана, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аделина Тушева

при участието на секретаря Даниела Мл. Макавеева
в присъствието на прокурора Л. Ил. Й.
като разгледа докладваното от Аделина Тушева Гражданско дело №
20231600100061 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл. 2, ал.1 , т. 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Ищецът А.М.. от гр. * твърди в исковата си молба , че с постановление от 18.03.2013г. по ДП № 4/2012г. по описа на ТЗ Сектор БОП –Монтана са му повдигнати обвинения за деяния , извършени в условията на продължавано престъпление за времето от 07.02.2012г. -29.03.2012г. в гр. * , квалифицирани по чл. 158а,ал.3 НК; за времето от 21.01.2009г.-04.04.2012г., квалифицирани по чл. 159,ал.4,предл. 1 и 2 НК, както и за престъпление по чл. 159,ал.6 НК извършено в периода 21.01.2009г.-04.04.2012г. , привлечен е като обвиняем с взета мярка за неотклонение „подписка“. На 29.04.2013г. е изготвен обвинителен акт от РП *, внесен в съда и е образувано НДОХ № 273/2013г. по описа на РС *, приключило с осъдителна присъда от 05.11.2014г., с която е признат за виновен с наложено общо наказание 1 година и 6 месеца лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено с 3 годишен изпитателен срок , като е наложена и глоба от 2000 лева. Присъдата е отменена по реда на инстанционния контрол от ОС Монтана и делото е върнато на РП *. След връщането е образувано като ДП № 26/2015г. по описа на Окръжен следствен отдел към ОП Монтана. С постановление от 22.04.2016г. ищецът е привлечен и са му предявени четири обвинения : за извършени в периода 07.02.2012г.-29.03.2012г. пет деяния в условията на продължавано престъпление, квалифицирани по чл. 158а,ал.1 НК, пет деяния , квалифицирани по чл. 158а,ал.3 НК, за деяния извършени в периода 09.11.2011г.-04.02.2012г., квалифицирани по чл. 159,ал.6 НК, както и за деяние, извършено на 10.07.2009г. –престъпление по чл.159,ал. 6 НК с взета мярка за неотклонение „подписка“ .

На 09.12.2016г. е внесен обвинителен акт от РП *, образувано е НДОХ № 612/2016г. по описа на РС *. С протоколно определение от 17.01.2017г. съдът е прекратил на основание чл. 24,ал.1,т.3 НПК наказателното производство по две от обвиненията за извършени престъпления по чл. 159,ал.6 НК, поради погасяване по давност наказателното преследване. По останалите две обвинения в извършване на престъпление по чл. 158а,ал.1 и ал. 3 НК е постановена на 22.02.2018г. присъда, с която ищецът е признат за невинен и е оправдан. Тази присъда е отменена по реда на инстанционния контрол с решение от 01.10.2018г. по ВНДОХ № 44/2018г. по описа на ОС Монтана и делото е върнато на РС *. Образувано е НДОХ № 437/2018г. по описа на РС *. С протоколно определение от 06.11.2019г. съдът е прекратил наказателното производство относно обвинението в извършване на престъпление по чл. 158а,ал.3 НК, поради погасяване по давност наказателното преследване, а по обвинението по чл. 158а,ал.1 НК е постановена на 05.10.2020г. присъда, с която ищецът е оправдан. Присъдата е потвърдена с решение от 02.06.2021г. по ВНДОХ № 114/2021г. по описа на ОС Враца, влязла в сила.

Твърди се от ищеца, че действията на Прокуратурата по образуване на досъдебно производство, привличане като обвиняем, вземане на мярка за неотклонение, повдигане на обвинение в извършване на престъпления, за които впоследствие А. К. е оправдан са незаконосъобразни, поради което и следва да се ангажира отговорността на Държавата за вреди от тези действия.

В резултат на повдигнатите обвинения и след постановяване на присъдата от 05.11.2014г. по НОХД № 273/2013г. на РС * служебното правоотношение на ищеца с * е прекратено на основание чл. 103, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител със заповед от 07.11.2014г. и той е освободен от длъжността * на *. В срок е обжалвал заповедта, като с влязло в сила на 30.03.2016г. решение на АС Монтана по адм.дело № 609/2014г. е възстановен на длъжността, но реално съдебното решение е изпълнено едва на 28.12.2018г. и считано от 02.01.2019г. е възстановено служебното му правоотношение. Във връзка с изпълнение задълженията като * на * е получил разрешение за достъп до квалифицирана информация на 07.03.2019г., който впоследствие на 04.11.2021г. му е отнет и на това основание със заповед от 08.11.2021г., считано от 09.11.2021г. служебното му правоотношение с * е прекратено. Твърди се, че причина за отнемане на достъпа е незаконното обвинение, за което е оправдан, поради което и е налице причинна връзка между уволнението му, считано от 09.11.2021г. и вредите, които търпи от неполучаване на трудово възнаграждение, което със сигурност е щял да получава, ако не е налице незаконно обвинение. Оценява имуществените вреди от пропуснати ползи на сумата 59 004 лева за период три години, считано от 09.11.2021г. Прекратяването на служебното правоотношение го е лишило от сигурен доход, осигуряващ му нормален начин на живот. Бил е изправен пред необходимостта да започне отначало и то при наличие на повдигнато обвинение с висока степен на обществена опасност, накърнило сериозно бъдещата му професионална реализация. Преди образуване на наказателното производство ищецът се е ползвал с доверието на работодателя си, на своите колеги, на всички свои съграждани, имал

е подплатено самочувствие и силна амбиция за развитие и растеж, а след образуване на наказателното производство целият му граден с години авторитет и обществено положение са се сринали, а с това и възможностите му за професионална реализация и набавяне на доходи. Бил е лишен от възможността да получава доходи от трудово, служебно или гражданско правоотношение, тъй като при всяко кандидатстване е излизало по един или друг повод съдебното му настояще, тъй като в пресата постоянно са излизали статии с изключително обидно и клеветническо съдържание по адрес на А. М., никой не се е осмелявал да го наеме на работа. През 2016 г. е кандидатствал за * на „*“, но след провеждане на конкурса му е заявено, че въпреки, че притежава всички необходими знания, умения и подготовка, може да бъде назначен единствено за * в същия център, но не и за *, поради обществената натиск и множеството публикации в пресата и медиите във връзка с повдигнатите му обвинения. През 2018 г. А. М. е бил включен в листата за народни представители. След излъчване на репортаж по новините на БТВ с коментиране на незаконните му обвинения е бил принуден да подаде заявление за напускане на листата. Всеки работодател, при когото е кандидатствал, му е заявявал, че не би искал да се компрометира и да урони своя престиж и добро име, тъй като повдигнатите му обвинения, по които впоследствие е оправдан, са за престъпления с висока степен на обществена опасност.

Отделно от това, повдигнатите обвинения, по които впоследствие ищецът е оправдан, освен лишаване от работа са довели до множество допълнителни разходи за него, които са били непосилни и това е наложило изтегляне на два потребителски кредити от * АД - на 28.02.2019 г. му е отпуснат кредит в размер на 30 000 лв., а на 15.05.2020 г. му е отпуснат такъв в размер на 13 500 лв., които все още изплаща. Твърди се, че сумите на така изтеглените потребителски кредити в общ размер на 43 500 лв. представляват за него причинени имуществени вреди, които са в пряка и непосредствена връзка с повдигнатите му неоснователни обвинения и причината за изтеглянето им са били именно те, поради което следва да бъдат обезщетени от ответника.

Наказателното производство е довело и до влошаване здравословното му състояние. Започнал да изпитва силно главоболие, придружено с гадене и повръщане, пристъпи с недостиг на въздух, лесна уморяемост при обикновени физически усилия, неспокойствие, безсъние, като е предизвикало причиняване на заболяването хипертонично сърце. Впоследствие състоянието му допълнително се е влошило като е започнал да получава опресия и тежест в сърдечната област, сърцебиене и прескачане на сърцето, задух и повишаване стойностите на кръвното налягане. Така през 2020 г. вследствие на преживения силен стрес от незаконно повдигнатите му обвинения ищецът е диагностициран с кластерно главоболие и невралгия на троичния нерв. Изживените състояния на стрес, несигурност, притеснения от обстоятелството, че е обвиняем са го сринали психически, въпреки че винаги е бил изряден гражданин и изпълнителен служител, ползващ се с широко обществено доверие и силна социална подкрепа.

Наказателното производство е продължило 9 години, с наложена мярка за

неотклонение „подписка“ , която и предвид множеството съдебни заседания са ограничили правото му на свободно придвижване . През този период е бил притеснен и стресиран , чувствал е срам, чувствал се е като престъпник. Имал е желание да замине да работи сезонно на морето, но му е било отказано. Честите съдебни заседания по наказателните дела, постоянната необходимост да е на разположение за всяко дело, го е възпрепятствало за всяко начинание, с което е можел да се захване или да замине за някъде. Имал е желание да отиде на почивка, като всички нормални хора, но първо не е бил в добро финансово положение, вследствие на многото разходи, които е имал по делата, отделно от това е имал наложена мярка за неотклонение. А. М. е имал желание да търси реализация в чужбина, която възможност също е била препятствана от незаконно повдигнатите обвинения и образуваните въз основа на тях наказателни производства, както и от необходимостта да е на разположение за тях. Целият преживян стрес по време на наказателното производство е довел до пълната му промяна в личностен *ект, станал е много по — затворен, необщителен, твърде често унил, депресиран, изнервен като до момента той живее със спомените от онези трудни времена, които в крайна сметка са довели до разруха на изградения му с много усилия начин на живот и общуване с хората. Преживеният срам и унижение са предизвикани най-вече от това, че той е загубил доброто си име в обществото, че е срина авторитета му, граден с години. Наказателното производство, водено неправомерно срещу него, го е изправило пред ситуацията да брани честта, името си, а в същото време да остане без работата, с помощта на която се е издържал. В резултат на повдигнатото несправедливо обвинение емоционалното му равновесие съществено се е нарушило. А. М. не е можел да се примири с това, че е бил обвинен в толкова сериозни престъпления, неразривно свързани с отговорната длъжност, която е заемал и с изпълнението на служебните му задължения, въпреки, че винаги е спазвал законите на страната и се е ползвал с доверието на работодателя си. Ищецът все още преживява остра стресова реакция, вследствие на наказателното преследване, изразяваща се в тревожност, безпокойство, чувство за невъзможност за справяне със ситуацията, както и за планиране на бъдещето. Целият воден срещу него наказателен процес е оставил силен и траен отпечатък върху личността му, както и е довел до липсата на адаптивност, нарушение на социалното функциониране, чувство на празнота и безнадеждност, нервно напрежение и отчужденост.

В хода на наказателното производство и с оглед осигуряване на правото си на защита, А. М. е реализирал значителни имуществени вреди, изразяващи се разходите за адвокатско възнаграждение , възлизащи на обща сума в размер на 4 600 лв..

Гореописаните вреди са в причинна връзка с незаконно повдигнатите му обвинения , за което отговорност се носи от Държавата , като претендира заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 200 000 лева , ведно със законната лихва от датата на влизане в сила на присъдата по НДОХ № 437/2018г. на РС *, както и заплащане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер 107 104 лева, ведно със законна лихва от влизане в сила на присъдата, формирани от сумата 59004 лева пропуснати ползи от трудово възнаграждение за срок от 3 години, считано от 09.11.2021г. , от сумата 43 500 лева

изтеглени потребителски кредити, както и от сумата 4600 лева , платени в хода на наказателното производство адвокатски възнаграждения.Претендира и плащане на направените по делото разноски.

Ответникът Прокуратурата на Р България оспорва исковете по основание и размер.

Искът за неимуществени вреди се оспорва с доводи за липса на доказателства за претърпените вреди, пряк и непосредствен резултат от обвиненията, като изрично се твърди, че приложените медицински документи не установяват влошено здравословно състояние в причинна връзка с обвиненията, като е недоказано да е засегнато доброто име и авторитета на ищеца в обществото. Повдигнатите обвинения са за леки престъпления, най-тежкото от тях, наказуемо с лишаване от свобода до 6 години, с взета най-леката мярка за неотклонение. За медийното отразяване на наказателното производство прокуратурата няма вина, още по-малко такава за отражението му в социалните медии.

Относно претенциите за имуществени вреди оспорва уволнението на ищеца и необходимостта от ползване на потребителски кредити да е пряк и непосредствен резултат от повдигнатите му обвинения.

Относно претенциите са заплащане разходите за адвокатски възнаграждения прави възражение за присъждането им в размер равен или по-малък от фиксираните такива в Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно извършените от процесуалния представител процесуални действия.

Иска се отхвърляне на предявените искове като недоказани и неоснователни.

Доказателствата по делото са писмени и гласни , след чиято преценка в тяхната взаимна връзка и логическо единство, във връзка с твърденията на страните и въз основа на закона, съдът приема за установено следното:

Безспорно е по делото, че считано от 03.01.2012г. ищецът А. М. е бил назначен по служебно правоотношение за * на * *, като преди това от 2002г. е заемал длъжност на * в същата *, а непосредствено преди назначаването му за * е бил *

От приложените по делото писмени доказателства , включително НДОХ № 437/2018г. по описа на РС * се установява следната хронология на наказателното производство, водено срещу ищеца:

На 02.04.2012г. е образувано досъдебно производство №4/2012г. на Териториално звено „Сектор БОП” Монтана , пр.преписка № 708/2012г. на РП *, по което с постановление от 18.03.2012г. А. М. е привлечен в качеството на обвиняем с повдигнати три обвинения :

1.За престъпление по чл.158а,ал.3 във връзка с ал. 1 и чл.26 НК, за това че за времето от 07.02.2012 година до 29.03.2012 година в гр. *, в условията на продължавано престъпление, чрез интернет, като потребител с посочен IP-адрес посредством мобилна компютърна система негова собственост, набира непълнолетни лица с посочени потребителски имена, чрез използването на компютърна програма “*” с потребителско име “*”, като се представял за младо момиче изпращайки файлове /снимки/ на непълнолетно момиче, заснето включително в голо състояние, като искал от тях да демонстрират

сексуално поведение - мастурбация и похотливо показване на човешки полови органи / лицата са демонстрирали сексуално поведение, като същото е получавано на видео екран;

2.3а престъпление по чл.159,ал.4 , предл. първо и второ във връзка с ал. 1 и 2 и чл. 26 НК, за това че за времето от 21.01.2009г.- 04.04.2012г. в гр. * чрез интернет, като потребител с посочен IP-адрес посредством мобилна компютърна система негова собственост и такава в сградата на * * чрез използване на компютърни програми и зададен имейл адрес предлагал и разпространявал порнографски материали, като за създаването са използвани лица ненавършили 18 години или изглеждащи като ненавършили 18 години;

3.3а престъпление по чл. 159,ал. 6 във връзка с чл. 26 НК за това, че за времето от 21.01.2009г. до 04.04.2012г. в гр. * в условията на продължавано престъпление чрез компютърна система негова собственост и на твърд диск държал общо около 80 GB или 7 387 файлове порнографски материали – порно фотографии, еротични фотографии, порно клипове и еротични клипове, за създаването на които са използвани лица ненавършили 18 години и лица, изглеждащи, като ненавършили 18 години.

С повдигане на обвиненията му е взета мярка за неотклонение „Подписка“ .

По повдигнатите обвинения е внесен на 30.04.2013г. в РС * обвинителен акт, образувано е НОХД № 273/2013г. , като след проведени 13 съдебни заседания с присъда от 04.11.2014г. ищецът е признат за виновен по повдигнатите обвинения, първото от които преквалифицирано по чл. 158а,ал.1 НК, а по останалите две е признат за виновен за периода 23.07.2011г. – 04.04.2012г. и оправдан за периода 21.01.2009г. – 23.07.2011г. . За всяко от деянията е наложено наказание и е определено едно общо наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода с приложение на чл. 66,ал. 1 НК , както и глоба от 2000 лева. По реда на инстанционния контрол по жалба на ищеца и протест на прокуратурата с решение от 20.03.2015г. по ВНДОХ 132/2014г. на МОС присъдата е отменена и делото е върнато на РП * . След връщането ДП е преобразувано като № 26/2015г. на ОСл отдел към ОП Монтана като с постановление от 22.04.2016г. А. М. е привлечен като обвиняем и са му повдигнати обвинения в извършване на две престъпления по чл. 159,ал.6 НК- извършени в периода 09.11.2011г.- 04.04.2012г. и на 10.07.2009г. , както и по чл. 158а,ал.1 НК и чл. 158а,ал.3 НК във връзка с чл. 26 НК, извършени в периода 07.02.2012г.- 29.03.2012г. . Внесен е обвинителен акт и е образувано НДОХ № 278/2016г. по описа на РС *, прекратено и върнато на РП *. Последвал е нов обвинителен акт за същите престъпления, по който е образувано НДОХ 612/2016г. по описа на РС *. С протоколно определение по това дело от 17.01.2017г. , влязло в сила , наказателното производство за двете обвинения по чл. 159,ал.6 НК е прекратено по искане на подсъдимия на основание чл. 24,ал.1,т.3 НПК поради изтичане предвидената в НК абсолютна давност за наказателно преследван. Относно обвиненията в извършване на престъпления по чл. 158а,ал.1 и чл. 158,ал.3 НК съдът е постановил на 22.02.2018г. присъда, с която А. М. е оправдан и е отменена мярката му за неотклонение. По протест на РП * е образувано ВНДОХ 44/2018г. на ОС Монтана, по което с Решение от 01.10.2018г. присъдата е отменена и делото е върнато на РС *. Образувано е НДОХ № 473/2018г. по описа на РС *, в хода на което по искане на подсъдимия с

протоколно определение от 06.11.2019г., влязло в сила, е прекратено на основание чл. 24,ал.1,т.3 НПК наказателното производство по отношение обвинението в извършване на престъпление по чл. 158а,ал.3 НК. Делото е продължило по обвинението в извършване на престъпление по чл. 158а,ал.1 НК, като с присъда от 05.10.2020г. ищецът е признат за невинен и оправдан в извършване на това престъпление. След протест на РП * е постановено на 02.06.2021г. окончателно решение на ОС Враца по ВНДОХ 114/2021г., с което оправдателната присъда е потвърдена.

Установено е също така, че веднага след постановяване на осъдителната присъда от 05.11.2014г. по НОХД № 273/2013г. на РС * служебното правоотношение на ищеца с * е прекратено на основание чл. 103, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител със заповед от 07.11.2014г. и той е освободен от длъжността * на * *. Заповедта е обжалвана от ищеца, като с влязло в сила на 30.03.2016г. решение на АС Монтана по адм.дело № 609/2014г. е отменена като незаконосъобразна и ищецът е възстановен на длъжността. Решението е изпълнено от * едва на 28.12.2018г. , като със заповед от същата дата , считано от 02.01.2019г. ищецът е възстановен на длъжността * * * с основна месечна заплата 1100 лева, увеличена от 01.08.2020г. на 1639 лева. Във връзка с изпълнение задълженията като * на * * е получил разрешение за достъп до квалифицирана информация на 07.03.2019г. , който достъп впоследствие на 04.11.2021г. му е отнет на основание чл. 41,т.4, ал. 42,ал.1,т.2 и чл. 59,ал.1,т.1 от Закона за защита на класифицираната информация и на това основание със заповед от 08.11.2021г., считано от 09.11.2021г. служебното му правоотношение с * е прекратено. Ищецът е обжалвал по административен ред отнемането на разрешението за достъп до квалифицирана информация, като жалбата му е приета за неоснователна, видно от приложеното по делото окончателно решение № 33/11.05.2022г. на ВАС по адм.дело С-4/2022г. .

Установено е от приложеното удостоверение на * АД от 17.05.2022г., че А. М. е клиент на банката и е ползвал потребителски кредит по договор от 18.02.2019г. с първоначален размер 30 000 лева и потребителски кредит по договор от 15.05.2020г. с първоначален размер 13 500 лева, които към датата на удостоверението не са погА.и изцяло.

От приложените по делото формуляр за оценка изпълнението на длъжността * на * * , междинни и заключителна среща се установява, че за 2020г. ищецът е изпълнявал компетентно и съвестно задълженията си дори над изискванията за длъжността.

По делото са представени разпечатки от медийни публикации, повечето от 2014г. с информация за осъждането на ищеца за детска порнография, разпечатки от коментари под публикациите с мнения на граждани в подкрепа на М. и заклеяващи го, както и публикации от 2020г. с информация за постановената оправдателна присъда . Интересът на медиите и обществото е обясним предвид вида на престъпленията, за които е обвинен ищеца и заеманата от него длъжност * на * *. Видно от разпечатките на коментарите под публикуваните новини за осъждането на М., то не малка част от потребителите са изразявали положителни мнения за него като човек и професионалист , приемайки обвиненията за несъстоятелни.

От събраните по делото гласни доказателства се установява следното ;

Св. Ю.Г. е работила с ищеца в * * от 2005г., като познава още от дете и двамата са близки приятели . Определя го като много точен работодател, много близо до хората и голям професионалист. Обвиненията срещу него са били изненада за нея и колегите му в * *, като всички били възмутени от случилото. В негова подкрепа в началото била инициирана подписка, но след време хората започнали да оттеглят подкрепата си и да странят от А.. След обвиненията А. се променил, сринал се емоционално, психически, здравословно, станал затворен, срамувал се от хората, не излизал от дома си . Често получавал припадъци , страдал от безсъние, личният лекар му изписвал антидепресанти. Свидетелката е била с него на всяко дело, подкрепяла го е морално и финансово, тъй като останал без работа и средства. Твърди, че му е давала пари около 1000 лева на година или общо около 12 000 лева като заем, като финансово е подпомаган и от дъщерята на свидетелката. Към момента е без работа. Допълнително го е сринало повторното му уволнение след оправдателната присъда. Започнал да им трикове, изпратен е на сихологична експертиза в Института по криминология, която продължила цял ден, като свидетелката го е придружила . Според тази експертиза нивото му на интелигентност е над средното за страната, той е много умен и ерудиран човек. Хората в града го познават и имат положително отношение към него като професионалист, но отношението им след обвиненията се променило.

Св. М.И.. е брат на ищеца. Установява в показанията си, че срещу брат му е имало обвинение преди 10-12 години за разпространяване на педофилия, детско порно. По това време брат му работел в * * като *, хората в града го познавали като добър в работата си, помагал на всички хора. Разказва за събитие от лятото на 2022г., когато брат му е бил в дома му, прилошало му и припаднал, глътнал си езика и свидетелят му оказал първа помощ. Преди обвиненията не е получавал пристъпи и припадъци, не е имал здравословни проблеми, а след тях станал раздразнителен и нервен, имал проблеми с дишането, променил се много след обвиненията, загубил увереност в себе си . Хората не искали да общуват с него, обиждали го, приятелите го нагрубявали. Не е успял да си намери работа, защото никъде не го приемат.

Св . К.И.. е майка на ищеца, живеят заедно в едно домакинство. Установява , че синът ѝ е много добро и честно момче. Завършил висшето си образование с отличен успех, започнал работа с голямо желание, в града го приели много добре, помагал на много хора. След обвиненията синът ѝ се променил , станал нервен, затворил се в себе си , имало много обиди към него . Изпитвал финансови затруднения , не може да си намери работа. Здравето му се влошило, започнал да припада от нерви и притеснения , често получавал главоболие , много тежко преживявал обвиненията.

Относно здравословното състояние на ищеца по делото са приложени амбулаторни листове за прегледи от 07.11.2014г. , от 14. 11. 2014г. и от 23.06.2020г., както и извлечение от лична амбулаторна карта. Към 07.11.2014г. на ищеца е поставена основна диагноза „хипертонично сърце без застойна сърдечна недостатъчност , като в анамнезата е отразено главоболие, придружено с гадене и повръщане, недостиг на въздух, лесна уморяемост при

обикновени физически усилия, безсъние и неспокойствие , за което са изписани медикаменти . На 14 . 11 . 2014г. е прегледан от специалист със същата основна диагноза и оплаквания от опресия и тежест в сърдечната област, сърцебиене и прескачане на сърцето, повишени стойности на кръвното налягане и задух. Според вписванията в личната амбулаторна карта, на ищеца е издаден на 07.11.2014г. болничен лист за една седмица, продължен с решения на ЛКК с още 25 дни. На 23.06.2020г. при преглед на ищеца от д-р Г.Ф., личен лекар, му е поставена основна диагноза „кластърно главоболие“ с придружаващи заболявания невралгия на троичния нерв поради оплаквания от силна постоянна болка в главата, неспокойствие , тремор на горни крайници и хронично безсъние с изписани медикаменти.

От приложеното НДОХ № 437/2018г. на ЛРС се установява, че ищецът в хода на наказателното производство е бил защитаван от упълномощен адвокат П.П., на когото според сключените договори за правна помощ е заплатил адвокатски възнаграждения , както следва: по приложен в ДП № 4/2012г. договор от 13.03.2013г. – 150 лева, по приложен в НДОХ № 273/2013г. договор от 02.07.2013г.- 110 лева, по приложен в НДОХ № 278/2016г. договор от 02.11.2016г.- 800 лева, по приложен в ВНДОХ № 44/2018г. договор от 18.09.2018г. – 800 лева, по приложени в НДОХ № 437/2018г. договор от 14.01.2019г. – 1200 лева, от 27.01.2020г. – 400 лева и от 05.10.2020г.-100 лева, по приложен по ВНДОХ № 114/2021г. договор от 16.03.2021г. – 1000 лева или общи платени адвокатски възнаграждения в размер на 4560 лева.

Приложени са доказателства за получаването от ищеца възнаграждение по служебното правоотношение с * за периода октомври 2020г.- октомври 2021г.- фишове за заплати и извлечения от банкова сметка.

При така установената от събраните доказателства фактическа обстановка, от правна страна съдът приема следното :

Съгласно чл. 2,ал.1,т.3 от ЗОДОВ Държавата отговаря за вредите, причинени на гражданите от прокуратурата при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погА.о по давност или деянието е амнистирано.

От събраните по делото доказателства се установява, че по отношение на ищеца са били повдигнати обвинения в извършване на престъпления по чл. 158а,ал.1 НК, по чл. 158а,ал.3 НК, както и по чл. 159,ал.6 НК. Постановена е присъда, с която А. К. е оправдан в извършване на престъпление по чл. 158а,ал.1 НК. По останалите обвинения в извършване на престъпления по чл. 158а,ал.3 НК и по чл. 159,ал.6 НК наказателното производство е било прекратено на основание чл. 24,ал.1,т. 3 НПК при погасяване на наказателната отговорност, поради изтичане на предвидената в закона давност, искане за което е направено в хода на съдебната фаза на наказателното производство от страна на защитника на ищеца като подсъдим . Протоколните определения за прекратяване на наказателното производство по

обвиненията по чл. 153,ал.3 НК и по чл. 159,ал.6 НК , постановени на 06.11.2019г. по НДОХ № 437/2018г. на ЛРС по първото обвинения и на 17.01.2017г. по НДОХ № 612/2016г. на ЛРС по второто обвинение са влезли в сила. Ищецът като подсъдим не се е възползвал от предвидената в чл. 24,ал.2 НПК процесуална възможност да поиска продължаване на наказателното производство по тези две обвинения с оглед оправдаването му и по тези обвинения .

Прекратяване на наказателното производство поради изтекла погасителна давност за наказателно преследване не е сред предвидените в чл. 2,ал.1,т.3 ЗОДОВ основания за отговорността на Държавата за вреди от незаконно обвинение, В тази насока е задължителното за съдилищата тълкуване, дадено от ОСГК на ВКС в т. 8 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк. гр. д. № 3/2004г., с което е прието, че органите на следствието и прокуратурата не отговарят по [ЗОДВПГ](#), ако наказателното производство е образувано преди наказателното преследване да е погА.о по давност или деянието да е амнистирано, освен ако наказателното производство е продължено по реда на [чл. 21, ал. 2 НПК](#) /отм./ , аналогичен на чл. 24,ал.2 НПК , и лицето е оправдано.

С оглед горното съдът приема за установен по делото фактическият състав на чл. 2,ал.1,т.3 ЗОДОВ единствено по отношение обвинението за престъпление по чл. 158а,ал.1 НК, за което ищецът е оправдан с влязла в сила на 02.06.2021г. присъда. Наличието на оправдателна присъда за това обвинение установява неоснователното му повдигане и поддържане от страна на Прокуратурата на РБ, съответно са налице основания за ангажиране отговорността на Държавата за вреди, настъпили за ищеца в причинна връзка с неоснователното обвинение в извършване на престъпление по чл. 158а,ал.1 НК.

Съгласно чл. 4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди , които са пряка и непосредствена последица от увреждането, в случая от незаконното обвинение в извършване на продължавано престъпление по чл. 158а,ал.1 НК, за което по закон е предвидено наказание лишаване от свобода до 6 години , с оглед на което наказание обвинението е за тежко умишлено престъпление .

С влязлата в сила присъда по НДОХ № 437/2018г. по описа на РС * ищецът е признат за невинен в това , че за времето от 07.02.2012 година до 29.03.2012 година в гр. *, в условията на продължавано престъпление, чрез интернет, като потребител с посочен IP-адрес посредством мобилна компютърна система негова собственост, набиравал непълнолетни лица с посочени потребителски имена, чрез използването на компютърна програма “*” с потребителско име “*”, като се представял за младо момиче и изпращал файлове, съдържащи снимки на непълнолетно момиче, заснето включително и в голо състояние, а в замяна увещавал лицата с посочени потребителски имена да демонстрират сексуално поведение , изразяващо се в мастурбация и похотливо показване на човешки полови органи, като посочените лица са демонстрирали сексуално поведение, като същото е получавано на видео-екран на посочената мобилна компютърна система, поради което и е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 158,ал.1 във връзка с чл. 26 НК.

Обвинение в извършване на горепосоченото деяние по отношение на ищеца е

повдигнато и предявено с постановление от 18.03.2013г. по ДП № 4/2012г. , квалифицирано към тази дата като престъпление по чл. 158а,ал.3 НК, впоследствие, след връщане от въззивния съд делото на РП *, преквалифицирано по чл. 158а,ал.1 НК. Наказателното производство по това обвинение е приключило с оправдаването на ищеца на 02.06.2021г., съответно продължителността му е била 8 години и малко под три месеца. Наред с това обвинение обаче по отношение на ищеца в периода 18.03.2013г. – 17.01.2017г. са били повдигнати и обвинения в извършване на престъпления по чл. 158а,ал.3 НК и чл. 159,ал.6 НК, като в периода 17.01.2017г.-06.11.2019г. наред с обвинението по чл. 158а,ал.1 е било висящо и обвинение по чл. 158а,ал.3 НК, за които обвинения не е установено да са били неоснователно повдигнати , предвид липсата на влязла в сила оправдателна присъда.

Съгласно чл. 4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди , които са пряка и непосредствена последица от увреждането, в случая от незаконното обвинение в извършване на продължавано престъпление по чл. 158а,ал.1 НК.

По делото не е установено от събраните доказателства , какви преки и непосредствени вреди ищецът в периода 18.03.2013г. – 06.11.2019г. е претърпял конкретно от обвинението по чл. 158а,ал.1 НК, доколкото в същия период по отношение на него са били висящи и обвинения в извършване на други престъпления, за които не е установено да са неоснователни, след като прокуратурата е била длъжна да разследва данните за извършването на съставомерно деяние в рамките на абсолютната давност, като след изтичането ѝ, наказателното производство е прекратено и не е продължено по реда на чл. 24,ал.2 НПК с оправдаване на ищеца.

Съгласно т. 11 на горепосоченото ТР обезщетение за вреди се дължи и в случай на частично оправдаване при доказана причинна връзка между незаконното обвинение за извършено престъпление и претърпените вреди. Обезщетението за неимуществени вреди се определя глобално по справедливост като се вземат предвид броя на деянията, за които е постановена оправдателна присъда и тежестта на тези, за които е осъден деецът съпоставени с тези, за които е оправдан. Обезщетението за имуществени вреди се определя с оглед особеностите на всеки конкретен случай и при наличие на причинна връзка с незаконните актове на правозащитните органи.

По отношение претенцията за заплащане обезщетение за неимуществени вреди , съдът приема следното:

По делото е установено от събраните гласни доказателства, че ищецът е изпитвал срам, неудобство от повдигнатите обвинения , станал е затворен, нервен , раздразнителен, влошено е здравословното му състояние, останал е без доходи след уволнението му , но не може да се установи, че всички тези неблагоприятни последици са в пряка причинна връзка единствено с обвинението по чл. 158а,ал.1 НК, за което е оправдан.

Деянията, включени в състава на продължаваното престъпление по чл. 158а,ал.1 НК, за което е оправдан са пет и съвпадат по дати с деянията включени в състава на продължаваното престъпление по чл. 158а,ал.3 НК , изразяващи се в това, че за времето от

07.02.2012 г. до 29.03.2012 г., в гр. *, при условията на продължавано престъпление, чрез интернет и като потребител с IP-адрес , посредством мобилна компютърна система, негова собственост, чрез използване на компютърна програма *, с посочено потребителско име наблюдавал на монитор непълнолетни лица с посочени потребителски имена да демонстрират сексуално поведение /изразяващо се в маструбация и похотливо показване на човешки полови органи/, за което знаел, че самият той ги е набрал. По чл. 159,ал.6 НК обвиненията са били за това, че в периода 09.11.2011г.- 04.04.2012г. държал файлове с порнографски материали за създаването на които са използвани лица, изглеждащи ненавършили 18 години. Предвид сходството на деянията за които е оправдан и за които не е установено да са били неоснователно повдигнато обвинения, то не може да се разграничи установените по делото негативни емоции , изпитвани от ищеца вследствие воденото наказателно производство на кое конкретно обвинение се дължат, поради което и съдът приема, че за периода 18.03.2013г. – 06.11.2019г. не е установено по делото ищецът да е претърпял неимуществени вреди в пряка причинна връзка с обвинението за извършено престъпление по чл. 158а,ал.1 НК , съответно обезщетение за такива вреди за този период не му се дължи.

За периода 06.11.2019г. до 02.06.2021г. от една година и седем месеца наказателното производство срещу ищеца е било висящо вследствие незаконното обвинение в извършване на престъпление по чл. 158а,ал.1 НК. В този период делото е било в съдебна фаза, по отношение на ищеца не е имало мярка за неотклонение , доколкото взетата му такава на досъдебното производство „подписка“ е отменена с определение от 22.02.2018г. в съдебното заседание от същата дата по НДОХ № 612/2016г. по описа на РС * след постановяване на първата оправдателната присъда , като няма доказателства това определение на първостепенния съд да е отменено по протест на прокуратурата . Този факт е установен и от проведеното на 14.01.2019г. разпоредително заседание по НДОХ № 437/2018г. по описа на РС *. По делото са проведени 8 съдебни заседания, включително и разпоредителното от 14.01.2019г., на които ищецът като подсъдим се е явявал лично и със защитник , като 05.10.2020г. е постановена оправдателната присъда. По протест на прокуратурата присъдата е била предмет на проверка от въззивния съд, като след отвод на съдиите от състава на МОС, делото е изпратено на ОС Враца, образувано е като ВНДОХ № 114/2021г. . След проведени две съдебни заседания на 08.04.2021г. и на 20.05.2021г. с лично явяване на ищеца, делото е прието за решаване и е постановено на 02.06.2021г. окончателно решение, с което оправдателната присъда е потвърдена. За период от година и седем месеца по отношение на ищеца е било висящо наказателно производство, налагащо явяването му в насрочените съдебни заседания, от което е преживявал негативни емоции , влошено е здравословното му състояние , предвид установеното на 23.06.2020г. при преглед на ищеца „кластерно главоболие“ с придружаващи заболявания невралгия на троичния нерв поради оплаквания от силна постоянна болка в главата, неспокойствие , тремор на горни крайници и хронично безсъние . За обезщетяване на търпените от ищеца в този период негативни емоции съдът определя като справедливо обезщетение сумата 3000 лева, дължима от

ответника ведно със законна лихва от 02.06.2021г. до окончателното изплащане . Над този размер до предявения такъв от 200 000 лева обезщетение за неимуществени вреди исковата претенция е неоснователна.

По отношение исковите претенции за заплащане обезщетение за имуществени вреди съдът приема следното:

Ищецът претендира заплащане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер 107 104 лева, ведно със законна лихва от влизане в сила на присъдата, формирани от сумата 59004 лева пропуснати ползи от трудово възнаграждение за срок от 3 години, считано от 09.11.2021г. , от сумата 43 500 лева изтеглени потребителски кредити, както и от сумата 4600 лева , платени в хода на наказателното производство адвокатски възнаграждения

Във връзка с обвинението за извършено престъпление по чл. 158а,ал.1 НК, за което е оправдан и са налице предпоставките на чл. 2,ал.1,т.3 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на Държавата ищецът е направил разноски за адвокатско възнаграждение по НДОХ № 437/2018г. по описа на РС * в размер на 1700 лева, както и такива в размер на 1000 лева по ВНДОХ № 114/2021г. по описа на ОС Враца , които представляват имуществени вреди и следва да му бъдат присъдени. Останалите разноски, установени по делото за адвокатско възнаграждение са заплащани в хода на наказателното производство без разграничение на вида на защитата по различните обвинения , поради което и не се установява пряка причинна връзка между тях и обвинението, за което е оправдан, поради което и не са дължими .

Иска се заплащане на сумата 43 500 лева , представляващ изтеглени от ищеца потребителски кредити в размер на 30 000 лева по договор с * АД от 28.02.2019г. и в размер на 13500 лева по договор със същата банка от 15.05.2020г.. . По делото не е установено за задоволяване на какви нужди ищецът е имал необходимост от средства за да ползва потребителски кредити . В периода, в който са сключени договорите ищецът е работил като * на * * с получавано възнаграждение около 2400 лева предвид възстановяването на служебното му правоотношение , считано от 02.01.2019г. и последващото му уволнение, считано от 09.11.2021г. . Не се установява в този период да е изпитвал финансови затруднения и да е имал необходимост от средства по причина воденото в този период срещу него наказателно производство, поради което и не е налице пряка причинна връзка между ползваните потребителски кредити и незаконното обвинение и обезщетение за вреди в размер на тези кредити не се дължи от ответника .

Иска се заплащане на сумата 59004 лева обезщетение за неимуществени вреди , представляващи пропуснати ползи от неполучаване на възнаграждение по служебното му правоотношение , считано от 09.11.2021г. за период от три години с твърдения, че е уволнен от * поради отнето разрешение за достъп до класифицирана информация, причина за което е незаконното обвинение срещу него. По делото е установено, че служебното правоотношение на ищеца с * е прекратено, считано от 09.11.2021г. , поради обективна невъзможност да изпълнява задължения при наличие на отнето разрешение за достъп до класифицирана информация до ниво на класификация „поверително“ с решение № 2 от 04.11.2021г. на

служителя по сигурността на информацията на *. Видно от приложеното на л. 218 от делото на СГС разрешението е отнето на основание чл. 41, т. 4, ал. 42, ал. 1, т. 2 и чл. 59, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на класифицираната информация – поради осъществяване на дейност, насочена срещу обществения ред, липса на надеждност при наличие на факти и обстоятелства, които биха дали възможност за изнудване на лицето, съответно е ненадеждно от гледна точка на опазване на тайната . От решението на ВАС по жалбата на ищеца срещу решението за отнет достъп се установява, че причина за отнетия достъп е решението на ОС Враца по ВНДОХ № 14/2021г. , в което са налице данни за осъществяване на дейност насочена срещу обществения ред , както и такива, компрометиращи надеждността му от гледна точка на опазване на тайната . В решението си ОС Враца е приел за доказано по делото, че именно А. М. е притежавал и споделял с други профили множество снимки и видеофайлове с порнографски материали , държал такива , включително и на непълнолетни лица , които обстоятелства са относими към обвиненията по чл. 158а, ал. 3 и чл. 159, ал. 6 НК, за които наказателното производство е било прекратено поради изтекла абсолютна давност . При тези данни следва извод, че разрешението за достъп до класифицирана информация на А. М. е било отнето във връзка с обвиненията по чл. 158а, ал. 3 и чл. 159, ал. 6 НК, за които по делото не е установено да са били неоснователни, съответно липсва пряка причинна връзка между уволнението на ищеца на основание отнетия достъп и незаконното обвинение в извършване на престъпление по чл. 158а, ал. 1 НК и не са налице основания за заплащане от страна на Държавата обезщетение за вреди от пропуснати ползи , изразяващи се в неполучаване на възнаграждение, поради уволнението със заповед от 08.11.2021г. на изпълнителния *а на *.

Предвид гореизложеното искът за заплащане сумата 107 104 лева имуществени вреди се явява доказан и основателен в размер на 2700 лева, като над този размер до претендирания такъв от 107104 лева искът е неоснователен.

Върху вземанията за обезщетение за вреди се дължи законна лихва, считано от 02.06.2021г., влизане в сила оправдателната присъда за обвинението по чл. 158а, ал. 1 НК.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ на ищеца се следват разноски в размер на 10 лева платена държавна такса, както и с оглед изхода на спора платеното на адвокат Х. Р. адвокатско възнаграждение. Видно от приложения договор за правна защита размерът на договореното и платено възнаграждение е 5000 лева, от което с оглед размера на уважените иски се дължи на ищеца 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА на Република България да заплати на А.М., ЕГН *****, от гр. *, ул. * * на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ сумата 3 000 лева / три хиляди лева / обезщетение за неимуществени вреди и сумата 2700 лева / две хиляди и седемстотин лева / обезщетение за имуществени вреди от незаконно обвинение за

извършено престъпление по чл. 158а, ал. 1 НК по НДОХ № 437/2018г. по описа на РС *,
ведно със законна лихва от 02.06.2021г. до окончателното изплащане , КАКТО да му заплати
сумата 110 лева разноски по делото, като ОТХВЪРЛЯ предявените иски за заплащане
обезщетение за неимуществени вреди над уважения до предявения размер от 200 000 лева и
за заплащане на обезщетение за имуществени вреди над уважения до предявения размер от
107 104 лева , като НЕОСНОВАТЕЛНИ .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр. София в двуседмичен
срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Монтана: _____